

International Science Group

ISG-KONF.COM

XXXVII

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE**

**"MODERN WAYS OF SOLVING THE LATEST PROBLEMS
IN SCIENCE"**

**Varna, Bulgaria
September 20 - 23, 2022**

ISBN 979-8-88796-809-4

DOI 10.46299/ISG.2022.1.37

MODERN WAYS OF SOLVING THE LATEST PROBLEMS IN SCIENCE

Proceedings of the XXXVII International Scientific and Practical Conference

Varna, Bulgaria
September 20 – 23, 2022

73.	Старіков О.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЛЮДИНИ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	302
74.	Чупрінова Н.Ю. ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ "SOFT SKILLS" У СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНИХ ВІЙСЬКОВИХ ЛІДЕРІВ	305
75.	Шевченко О.П. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РУХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ П'ЯТОГО РОКУ ЖИТТЯ	308
76.	Шевчук А.В. РОЛЬ ІГРОВИХ ВПРАВ У ФОРМУВАННІ РУХОВИХ УМІНЬ ДІТЕЙ РАННЬОГО ВІКУ	311
77.	Шепітько В.І., Боруца Н.В., Стецук Є.В., Левченко О.А., Дубінін Д.С. ФОРМУВАННЯ ОСОБИТИСНИХ УМОВ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ	314
78.	Юрків У.Я. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ЯК НАПРЯМ РОБОТИ ШКІЛЬНОГО СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА	317
79.	Әбдурахит М.Қ., Бәбеева Б.У., Алипова М.Қ., Ниязқұл М.Т. ШЕТ ТІЛДІК ОРТАДАҒЫ ӘЛЕУМЕТТЕНУДІҢ РӨЛІ	320
PHILOLOGY		
80.	Dovhopolova H., Vasylenko V. INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN THE PROCESS OF FOREIGN LANGUAGE TRAINING OF FUTURE LAWYERS	324
81.	Hlavatska Y.L. LITERARY BIOGRAPHY OF STEVE JOBS: A SHORT REVIEW	329

ФОРМУВАННЯ ОСОБИТИСНИХ УМОВ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ

Шепітько Володимир Іванович

Доктор медичних наук, професор закладу вищої освіти, завідувач кафедри гістології, цитології та ембріології Полтавського державного медичного університету

Борута Наталія Володимирівна

Кандидат біологічних наук, доцент закладу вищої освіти кафедри гістології, цитології та ембріології Полтавського державного медичного університету

Стецук Євгеній Валерійович

Кандидат медичних наук, доцент закладу вищої освіти кафедри гістології, цитології та ембріології Полтавського державного медичного університету

Левченко Ольга Анатоліївна

Викладач закладу вищої освіти кафедри гістології, цитології та ембріології Полтавського державного медичного університету

Дубінін Дмитро Сергійович

Аспірант кафедри гістології, цитології та ембріології Полтавського державного медичного університету

Суб'єктом здорового способу життя постає різнобічно розвинена особистість, яка орієнтується на плідну фахову діяльність, яка має інтереси в різних сферах культури й соціальної практики. Така особистість є найбільш підготовленою для прийняття як необхідності здорового способу життя [1].

Навчання здоровому способу життя повинно бути системним і повинно сприяти гармонійному розвитку психофізичних здібностей молоді. В першу чергу системність полягає у взаємопогоджених знаннях, уміннях та навичках, сформованих у молоді, які забезпечують необхідний рівень їх працездатності, моралі та духовності. Для цього необхідно знати основні положення фізіології, психології людини, соціології та інших суміжних дисциплін, які в сукупності дають змогу реалізувати необхідні технології збереження, зміцнення та формування здоров'я та сприятимуть свідомому ставленню до власного здоров'я [2].

Метою та завданням вищої освіти є не лише суто фахова підготовка, а й створення більш широких умов для повноцінної професійної діяльності людини. Однією з таких умов є формування особистості здатної вести здоровий спосіб життя. При цьому педагогічні зусилля мають бути спрямовані не лише на ознайомлення з правилами такого способу життя і на виховання відповідних навичок.

Сучасному суспільству потрібні люди, які «можуть самостійно приймати відповідальні рішення в ситуації вибору, прогножуючи їх можливі наслідки, – люди, що вміють використовувати новітні інформаційні технології, але не потрапляють у залежність від таких технологій». Студентство являє собою потенціал кваліфікованих трудових ресурсів країни, основний інтелектуальний потенціал суспільства. Є активним суб'єктом соціального відтворення та рушійною силою подальших соціально-економічних змін та суспільного розвитку держави. В останні роки активізувалася увага до здорового способу життя студентів, це пов'язано зі стурбованістю суспільства з приводу стану здоров'я фахівців, що випускаються вищою школою, зростанням захворюваності в процесі професійної підготовки, наступним зниженням працездатності [3].

Вища освіта має готувати людей, які не нехтують своєю національною культурою й традиціями так само, як і загальнолюдськими цінностями, світовою культурою, є розвиненими моральними особистостями.

У цьому контексті саме вища медична освіта постає яскравим прикладом поєднання двох орієнтацій у підготовці молоді до професійного життя.

Головною умовою успішної діяльності, спрямованої на формування здорового способу життя є спільна робота викладача та студента у навчальний та позанавчальний час. Продуктивна професійна діяльність майбутнього фахівця залежатиме, насамперед, від продуктивної професійно-практичної підготовки, а, отже, від продуктивного навчання, яке має стати головним чинником формування професійних знань, умінь і навичок продуктивного, творчого характеру [4].

Випускники вищих медичних навчальних закладів мають бути прагматично налаштовані, знати не лише зміст своєї професії, а й потреби суспільства, можливості застосування професійних знань і навичок в умовах ринкового суспільства, перспективи кар'єрного зростання. Вони мають володіти необхідною інформацією і вміннями розв'язувати різноманітні практичні завдання, вміти спілкуватися з людьми, переконувати і розуміти інших [1].

Медична освіта, в контексті компетентнісного підходу, знаходиться в більш сприятливому і, разом, у більш складному положенні. Окреслений підхід не є новиною для вищої медичної освіти, тому що за своєю сутністю вона завжди передбачала випуск фахівців, підготовлених до лікарської діяльності, до справи. Освічена в медичній справі людина – це, передусім, практик, людина, здатна лікувати, допомагати, боронити здоров'я інших людей.

Знання медика, його ерудиція – вкрай важлива, але допоміжна сторона його стану освіченості. З цього постають підвищені, можна сказати, найбільші й найтяжчі за їх вагою вимоги до медичних компетентностей. Це стосується не лише суто професійних компетентностей, а й соціальних та особистих якостей випускників, їх здібностей розв'язувати світоглядні, етичні, комунікативні, психологічні проблеми, умінь працювати з людьми.

Людина стає метою освітнього процесу як в тому сенсі, що всі сформовані в процесі навчання компетентності мають бути, зрештою, спрямовані на людину, на покращення її життя, так і в тому сенсі, що освіта має бути студентоцентричною, давати студентам найбільші можливості для розвитку всіх позитивних потенцій

їхньої особистості. Це стосується всіх галузей освіти, але особливо тих, які готують фахівців з роботи з людьми, а медична галузь тут – одна з найперших.

Виховання лікарів-гуманістів є давньою традицією вищих медичних навчальних закладів України. Успіх чи невдача медичної освіти значною мірою проявляється саме відповідно до цього критерію випускників медичних навчальних закладів. Лікар з вищою освітою має бути насамперед культурною людиною. Причому не лише в аспекті фахової культури, а й у більш широкому аспекті культури загально-гуманітарної [1].

Поведінка людини важлива для здоров'я, оскільки впливає на нього безпосередньо через спосіб життя або опосередковано – через економічні чи соціоекономічні умови, які, безперечно, є основною детермінантою здоров'я. Щоб вплинути на поведінку людини, необхідні зусилля з боку самої людини, сім'ї та суспільства.

Формування такої особистості постає внеском освітнього процесу в поширення життєвої орієнтації на збереження здоров'я. Особливо показовим цей аспект педагогічної діяльності стає у вищих медичних закладах, випускники яких мають не лише берегти здоров'я інших людей, а й бути прикладом здорового способу життя.

Таким чином, підсумовуючи можна стверджувати, що вища медична освіта за своєю професійною спрямованістю, метою і завданнями освітнього процесу найбільш органічно порівняно з іншими галузями освіти поєднує професійну та загальнокультурну орієнтацію, компетентнісний підхід із принципом гуманізації освіти. Саме тому медична освіта дає можливість формувати особистість, яка у своїй фаховій діяльності, так і в особистому житті буде орієнтуватись на принципи й вимоги здорового способу життя.

Список літератури

1. Омельченко Л.П., Омельченко О.В. Здоров'ятворча педагогіка. – Харків: «Основа», 2008. – 205 с.
2. Шепітько В.І. Мотивація молоді до здорового способу життя в сучасних умовах / В.І. Шепітько, Н.В. Борута Н.В., Є.В. Стецук // IV Міжнародна науково-практична конференція «Integration of scientific bases into practice». – Stockholm, Sweden, 2020. – С. 335-337.
3. Шепітько В.І. Здоров'я студентської молоді – один із важливих параметрів здоров'я нації / В.І. Шепітько, Н.В. Борута Н.В., Є.В. Стецук [та ін.] // XI Міжнародна науково-практична конференція «Проблеми науки і практики, завдання та шляхи їх вирішення». – Польща, 2022. – С.287-292.
4. Шепітько В.І. Впровадження здоров'язбережувальних педагогічних технологій у вищих навчальних закладах / В.І. Шепітько, Н.В. Борута Н.В., Є.В. Стецук [та ін.]// IX Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання сучасної науки, суспільства та освіти». – Харків, 2022. – С. 130-135.